

РЕШЕНИЕ

№ 6069

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 30.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6498** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от АПК.

Образувано е по жалба на М. М. М., с адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, срещу изричен отказ за възстановяване на контролни точки, обективиран в Писмо УРИ: 433200-62102/09.06.2021 г. на зам. началника на Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) – СДВР.

В жалбата се излагат доводи, че съгласно чл. 158, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), контролните точки се възстановяват служебно след изтичане на две години от датата на, която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки. Счита, че последното НП, с което са отнети точки е в сила през 2013 г., поради което следва точките да са възстановени.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. В. Л., поддържа жалбата счита, че е налице некомпетентност на органа издал обжалвания административен акт и претендира присъждането на разноски.

Ответникът – Заместник началника на ОПП – СДВР, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

Административен съд София - град, Трето отделение, 60-ти състав, като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В деловодството на отдел „Пътна полиция“ – СДВР е постъпила молба с рег. № 433200-49613/11.05.2021 г. от М. М. с искане да му бъдат възстановени всички контролни точки и да му бъде издадено ново свидетелство за управление на МПС.

При извършена проверка в електронната система се установява, че всички контролни точки на М. са отнети.

С писмо УРИ: 433200-62102/09.06.2021 г. на зам. началника на Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) – СДВР е отказано възстановяване на контролните точки.

По делото като доказателство е прието Удостоверение УРИ № 433200-34450/29.03.2021 г. за наложените наказания и принудителни административни мерки по ЗДВП и служебна справка за нарушител/водач.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице имащо правен интерес да я оспорва, в 14 – дневния преклузивен срок по АПК, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за прилагане на принудителна административна мярка не е издадена от компетентен административен орган. По делото е приложена Заповед № 8121К-8826/28.08.2020 г., издадена от министъра на Министерство на вътрешните работи, с който В. П. е назначен на длъжност – зам. началник ОПП – СДВР, която обаче не доказва компетентността на издателя на процесния административен акт да се произнася по искания за възстановяване на контролни точки. Съда е дал изрични указания на ответника да представи доказателства за компетентност, но представените такива не обосновават наличие на компетентност.

Безспорно началника на ОПП – СДВР има такива правомощия, но по делото остава неустановено дали тази своя компетентност е делегирана на зам. началника и въз основа на какъв акт.

Правилно е възражението на жалбоподателя за нищожност на издадения акт. В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, но съдебната практика и теория са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от

толкова съществен порок, че същият изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици, към които е насочен.

Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. От гледна точка на правото, компетентността е правосубектността /правоспособността/ на държавен орган, неговата призната от закона способност да бъде носител на права и задължения, да бъде субект на властнически правомощия. Настоящият съдебен състав констатира липсата на компетентност на издателя на акта В. П.. Не са представени доказателства за наличието на акт на делегиране или заместване.

Издаденият от некомпетентен орган индивидуален административен акт винаги е нищожен, тъй като държавата не е предоставила валидно власт на органа да я ангажира и да създава валидни права и задължения за частите правни субекти относно въпроса – предмет на издадения акт. Нищожният административен акт не поражда права и задължения и затова съдът прогласява нищожността му.

По отношение на приложението на материалния закон:

Разпоредбата на чл. 157, ал. 4 гласи, че водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление на МПС в съответната служба на МВР.

От приложените доказателства по делото се установява, че на М. съгласно влезлите в сила НП № 30765 / 14.05.2010 г. влязло в сила на 26.02.2011 г. – отнети 5 точки; № 98186 / 01.12.2010 г. влязло в сила на 23.05.2012 г. – отнети 6 точки; № 88987 / 31.08.2011 г. влязло в сила на 31.07.2012 г. – отнети 8 точки; № 102723 / 28.10.2011 г. и решение на СРС № 4329 / 2013 г. – отнети 6 точки; № 2750 / 02.02.2011 г. и решение на СРС – отнети 8 точки; № 6275 / 11.02.2011 г. и решение на СРС – отнети 6 точки; № 13111 / 20.03.2012 г. влязло в сила на 02.12.2014 г. – отнети 4 точки; наказателно постановление издадено от РУ К. при ОДМВР – С. № 576 / 12.04.2011 г. влязло в сила на 31.07.2012 г. – отнети 8 точки. От изложеното по-горе се установява, че на водачът М. М. са отнети всички контролни точки.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. Съгласно чл.12 ал.1 т.3 от наредбата свидетелство за управление на МПС се издава при възстановяване на правоспособност поради отнети контролни точки. Нормата на чл.14 ал.1 от същата наредба предвижда, че при възстановяване на правоспособност, поради отнемане на контролните точки, на водача се издава ново свидетелство за управление на МПС, въз основа на служебно изпратен от областния отдел на дирекция "Автомобилна инспекция" оригинален протокол за успешно положен изпит, като лицето представя и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7, както и старото свидетелство за управление на МПС.

Съгласно чл. 2, ал. 7, т. 2 от Наредба № Из – 2539 от 17.12.2012 г., броят на контролните точки се възстановява служебно, след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки. Граматическото, логическо и систематическо

тълкуване на нормите на чл. 158, вр. чл. 157 от ЗДвП налага извод, че възстановяване на контролните точки е допустимо само при частичното им отнемане, до първоначалния максимален размер (аргумент от чл. 158, ал. 2 от ЗДвП), но не и в случаите на пълно изчерпване на определения им лимит (чл. 157, ал. 4, вр. ал. 3 и ал. 1 от ЗДвП). В последната хипотеза водачът губи придобитата правоспособност и възстановяването ѝ може да стане единствено по реда на чл. 157, ал. 5 от ЗДвП – с полагане на изпит за придобиване, но не и посредством някой от способите за възстановяване на частично отнети контролни точки. /В този смисъл е и Решение № 12924 от 24.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 1730/2017 г., VII о., докладчик председателят Т. В./.

Съобразно изложеното, жалбата се явява основателна.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски, но същите не следва да се присъждат, тъй като не е налице доказателство за заплащане на адвокатски хонорар.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 60-ти състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА по жалба на М. М. М., с адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, на изричен отказ за възстановяване на контролни точки, обективиран в Писмо УРИ: 433200-62102/09.06.2021 г. на зам. началника на Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) – СДВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението.

СЪДИЯ:

